

en Rigsdag, hvor dette Spørgsmaal kom til at forelægges til Afgjørelse i den vedhørlige Form som et Lovforslag, da vilde jeg ikke blot gjøre min bedste Strid for at drøfte det, men jeg kan gjerne strax sige, at jeg da ganske vist, for at udtrykke mig meget kort, vilde staae paa Statens Side. Jeg skal derfor heller ikke nu dvæle ved de forskjellige Betragtninger, som den ærede Kirke- og Underviisningsminister i Begyndelsen af sit Foredrag anførte og allermindst ved hans Henvisning til den store Synsleeder, som man har i Kirkecommissionen. Det forekommer mig nemlig, at der er to Grunde, som i den Grad uimodsigelig og afgjørende talte imod Bibeholdelsen af den omtalte Bestemmelse, at Spørgsmaalet dermed synes mig at maatte være afgjort. Den ene Grund er den, at Statsregnskabet skal slutte sig til Finantsloven, og at, da det første Skridt, der i den omhandlede Retning nogenstunde vilde være at gjøre, nemlig at optage denne Sag paa Finantsloven, ikke er gjort, saa følger det altsaa dermed af sig selv, at den ei heller kan komme op i Statsregnskabet. Den anden Grund er den, at dette Spørgsmaal ikke kan og bør afgjøres under Finantslovsforslagets Behandling, men kun ved en særlig Lov, og allermindst da uden nogen virkelig Discussion ved en Overrumpling under 3die Behandling af Finantslovsforslaget.

**Fischer:** Jeg troer dog at burde bemærke, at ganske uden Analogi vilde det dog ikke være, at et Regnskab optoges i Statsregnskabet, skøndt der Intet stod om dets Gjenstand i den tilsvarende Finantslov. Der findes virkelig i Statsregnskabet flere Regnskaber for Fonds, som ere henlagte under Ministerierne, hvorom der ikke handles i Finantsloven. Den nævnte Sætning kan altsaa i dette Tilfælde ikke strengt opretholdes.

**Madvig:** Jeg er fuldkommen enig med de ærede foregaaende Talere, der have sagt, at der foreligger saa væsentlige formelle Grunde imod Bibeholdelsen af den omhandlede Bestemmelse i Finantslovsforslaget, at man bør holde sig til dem og derfor her lade al Discussion om selve den bagved liggende Realitet

falde. Jeg skal selvfølgelig heller ikke vende tilbage til den, og jeg vil derfor med Hensyn til den kun sige, at jeg ikke fandt det ganske correct, naar det ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer) antydede, at Spørgsmaalet derom væsentlig kunde finde sin Afgjørelse ved Dpførelsen af disse Indtægter som en separat Fond, idet der dog endvidere maa være Spørgsmaal om Betalingsmaaden af denne separate Fond, og om den navnlig var ganske af samme Art og Bessaffenhed som de øvrige separate Fonds. Dette Spørgsmaal skal jeg dog, som sagt, ikke komme ind paa. — Jeg vil blot værgе mig imod, at man troer, at der bagved vor Modstand imod den omtalte Bestemmelse ligger en Fastholden af Spørgsset om Kirkens Eiendomsret, den jeg, hvad jeg tidligere har udtalt i denne Sag, ikke tror paa; det er, for at gjentage det, bedst ved Voteringen her alene at holde sig til den formelle Side og at betragte alt Andet som ikke nu foreliggende og, hvad der derom er blevet ytret, som egentlig ikke sagt. — Hvad den formelle Side angaaer, vil jeg endnu blot fremhæve, at det ikke blot er urigtigt i Forbindelse med Statsregnskabet at forlange et Regnskab aflagt over en stor Fond, som slet ikke er opført paa Finantsloven, hvad den ærede Minister allerede gjorde opmærksom paa, og hvad der uregelmæssigt tager sig lidt besynderligt ud, naar man ellers holder saa fast ved den Grundsætning, at Statsregnskabet skal aflægges i Henhold til Finantsloven. Men det er jo derhos aldeles umuligt at aflægge et saadant Regnskab, saaledes som Forholdene nu ere, og saaledes som de paagældende Indtægter og Udgifter forekomme, ikke i Form af Penge, men i Form af Naturalier og i Form af Eiendomsdele, der ere henlagte til visse Embeder. Jeg veed ikke, hvorledes man skulde opgjøre i dette Dieblit, hvad der skulde opføres paa Indtægtsiden, og hvad der skulde staae paa Udgiftsiden af et saadant Regnskab.

**Krieger:** Jeg maa ligesom de andre ærede Medlemmer, der have udtalt sig om dette Spørgsmaal, mene, at der er Grund for Landstinget til med Bestemthed at hævde, at Spørgsmaalet bør afgjøres i Henhold til Grund-